ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 12ης Οκτωβρίου 2000 *

Στην υπόθεση C-278/00 R,

Ελληνική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον Ι. Χαλκιά, πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και τη Χ. Τσιαβού, δικαστική αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ελλάδας, 117, Val Sainte-Croix,

αιτούσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους J. Flett και Δ. Τριανταφύλλου, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, επίσης μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως, κυρίως, της αποφάσεως Ε(2000) 686 τελικό της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2000, σχετικά με τα καθεστώτα ενίσχυσης που έθεσε σε εφαρμογή η Ελλάδα με σκοπό τη ρύθμιση χρεών γεωργικών συνεταιρισμών κατά τα έτη 1992 και 1994, συμπεριλαμβανομένων των ενισχύσεων για την αναδιοργάνωση της γαλακτοκομικής συνεταιριστικής επιχείρησης ΑΓΝΟ, ή, επικουρικώς, του άρθρου 2 της αποφάσεως αυτής,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Ιουλίου 2000, η Ελληνική Δημοκρατία άσκησε, δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως Ε(2000) 686 τελικό της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2000, σχετικά με τα καθεστώτα ενίσχυσης που έθεσε σε εφαρμογή η Ελλάδα με σκοπό τη ρύθμιση χρεών γεωργικών συνεταιρισμών κατά τα έτη 1992 και 1994, συμπεριλαμβανομένων των ενισχύσεων για την αναδιοργάνωση της γαλακτοκομικής συνεταιριστικής επιχείρησης ΑΓΝΟ (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

2 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε αυθημερόν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, η Ελληνική Δημοκρατία υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 242 ΕΚ, αίτηση αναστολής εκτελέσεως, κυρίως, της προσβαλλομένης αποφάσεως ή, επικουρικώς, του άρθρου 2 της αποφάσεως αυτής.

3 Η Επιτροπή υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις επί της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων στις 10 Αυγούστου 2000.

4 Εφόσον ληφθούν υπόψη οι γραπτές παρατηρήσεις των διαδίκων, δεν είναι αναγκαία η εκ μέρους τους παροχή προφορικών εξηγήσεων.

5 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της προσβαλλομένης αποφάσεως προβλέπει ότι είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά τέσσερις κατηγορίες ενισχύσεων, διαφορετικής φύσεως και περιεχόμενες σε διάφορες νομοθετικές διατάξεις, οι οποίες έχουν χορηγηθεί σε ελληνικούς γεωργικούς συνεταιρισμούς και, ειδικότερα, στη γαλακτοκομική συνεταιριστική οργάνωση ΑΓΝΟ. Το άρθρο 2, παράγραφος 1, της ίδιας αποφάσεως επιβάλλει στις ελληνικές αρχές την υποχρέωση να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα, ώστε, εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της προσβαλλομένης αποφάσεως, να επιστραφούν από τους λήπτες οι αναφερόμενες στο άρθρο 1, παράγραφος 2, παράνομες ενισχύσεις.

6 Με την αίτηση αναστολής εκτελέσεως, η Ελληνική Δημοκρατία αφενός υπενθυμίζει το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως και αφετέρου κάνει μνεία της προσφυγής ακυρώσεως, επισημαίνοντας ότι από την προσφυγή προκύπτει με σαφήνεια το αντικείμενο της διαφοράς, που είναι η έντοκη επιστροφή ενισχύσεων οι οποίες, κατά την Επιτροπή, καταβλήθηκαν παρανόμως.

7 Μετά την επισήμανση αυτή εκτίθενται, σε τρία σημεία, τα πραγματικά περιστατικά και οι νομικοί ισχυρισμοί που δικαιολογούν, κατά την Ελληνική Δημοκρατία, το επείγον της αιτήσεως αναστολής.

8 Πρώτον, υποστηρίζεται ότι το ενδεχόμενο εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως αφορά εκατοντάδες συνεταιριστικές οργανώσεις, με χιλιάδες μέλη, και ότι η εκτέλεση αυτή θα δημιουργήσει ευρύτατη κοινωνική και οικονομική αναταραχή, καθόσον θα θέσει σε κίνδυνο την κοινωνική συνοχή και την αναδιάρθρωση που έχει επιτευχθεί στον γεωργικό τομέα. Η Ελληνική Δημοκρατία ισχυρίζεται επίσης ότι η άμεση εφαρμογή της εν λόγω αποφάσεως θα έχει ως συνέπεια την ερήμωση ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, τη διάσπαση του κοινωνικού ιστού και τη διάλυση των γεωργικών συνεταιριστικών οργανώσεων. Επιπλέον, η έντοκη αναζήτηση των

«ενισχύσεων», ύψους 260 δισεκατομμυρίων δραχμών, οδηγεί αναπόφευκτα σε αναγκαστική εκτέλεση, σε κατάσχεση και πλειστηριασμό της περιουσίας όχι μόνο των συνεταιριστικών οργανώσεων και της ΑΓΝΟ, αλλά και, λόγω της ατομικής ευθύνης τους, των μελών των συνεταιρισμών αυτών, οι οποίοι θα κινδυνεύσουν να απολέσουν το σύνολο της κινητής και ακίνητης περιουσίας τους.

9 Δεύτερον, την αναστολή εκτελέσεως επιβάλλει, κατά την Ελληνική Δημοκρατία, το γεγονός ότι με την άμεση εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα παραβιάζονταν οι γενικές αρχές του δικαίου και θα προσβάλλονταν δικαιώματα τρίτων.

10 Τέλος, η ανάκτηση των «ενισχύσεων» είναι, κατά την Ελληνική Δημοκρατία, σε κάθε περίπτωση αδύνατη, διότι η αξίωση αποδόσεως του αχρεωστήτως ή παρανόμως ή άνευ αιτίας καταβληθέντος ποσού παραγράφεται, κατά το εθνικό δίκαιο, αν το ποσό αυτό δεν αναζητηθεί εντός πενταετίας.

11 Η Ελληνική Δημοκρατία ισχυρίζεται επιπλέον ότι η στάθμιση των εμπλεκόμενων εν προκειμένω συμφερόντων λειτουργεί υπέρ της αποδοχής της αιτήσεως αναστολής, καθόσον η αναστολή αυτή δεν έχει καμία αρνητική συνέπεια. Οι όποιες επιπτώσεις από τη ρύθμιση των χρεών την οποία αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση — ακόμη και αν υπήρξαν — έχουν απορροφηθεί από την αγορά και η διατήρηση της καταστάσεως αυτής μέχρι την έκδοση της αποφάσεως επί της ουσίας από το Δικαστήριο δεν επιτείνει την έλλειψη ισορροπίας στην αγορά ούτε επαυξάνει το δήθεν παρασχεθέν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.

12 Κατά το άρθρο 242 ΕΚ, το Δικαστήριο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης πράξεως στις υποθέσεις των οποίων έχει επιληφθεί.

13 Κατά το άρθρο 83, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, οι αιτήσεις που στηρίζονται στο άρθρο 242 ΕΚ πρέπει να προσδιορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς, τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη ζητούμενη αναστολή.

14 Όσον αφορά το επείγον της αιτήσεως, ο διάδικος που επικαλείται την επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας υποχρεούται να αποδείξει τη ζημία αυτή (διάταξη της 25ης Ιουλίου 2000, C-377/98 R, Κάτω Χώρες κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. I-6229, σκέψη 50).

15 Μολονότι είναι ακριβές ότι, για την απόδειξη υπάρξεως τέτοιας ζημίας, δεν απαιτείται να αποδεικνύεται η επέλευση της ζημίας με απόλυτη βεβαιότητα και αρκεί να πιθανολογείται επαρκώς, παρ' όλ' αυτά ο αιτών υποχρεούται να αποδείξει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζεται η πιθανολόγηση της σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας [διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 1999, C-335/99 P(R), HFB κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-8705, σκέψη 67, και προπαρατεθείσα διάταξη Κάτω Χώρες κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, σκέψη 51].

16 Εν προκειμένω διαπιστώνεται ότι η αιτούσα, για να αποδείξει το επείγον της αιτήσεώς της για αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, περιορίστηκε στην επίκληση γενικών λόγων, οι οποίοι παρατίθενται στις σκέψεις 8 έως 10 της παρούσας διατάξεως, χωρίς να επικαλεστεί κανένα συγκεκριμένο στοιχείο προς στήριξη των ισχυρισμών της.

17 Συγκεκριμένα, όσον αφορά κατ' αρχάς τις συνέπειες που θα είχε η εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως για τους ενδιαφερόμενους συνεταιρισμούς και τα μέλη τους, καθώς και για την ΑΓΝΟ, η αίτηση δεν περιέχει κανένα απολύτως στοιχείο ούτε για την οικονομική κατάσταση των ενδιαφερομένων και για τα, κατά προσέγγιση έστω, ποσά που θα κληθεί ενδεχομένως να αποδώσει ο καθένας τους ούτε για τη

διάρκεια και τα λοιπά χαρακτηριστικά των διαδικασιών που θα πρέπει να εφαρμόσουν οι εθνικές αρχές για να επιτύχουν την απόδοση των εν λόγω ποσών.

18 Ομοίως, δεν παρέχεται καμία ένδειξη σχετικά με το ενδεχόμενο επελεύσεως των σοβαρών γεγονότων που, κατά την αίτηση αναστολής, θα πλήξουν την κοινωνική συνοχή του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους σε περίπτωση άμεσης εφαρμογής της προσβαλλομένης αποφάσεως.

19 Υπό τις περιστάσεις αυτές, η αποδοχή της αιτήσεως αναστολής θα ισοδυναμούσε επομένως, στην πράξη, με απονομή ανασταλτικού αποτελέσματος στην άσκηση της προσφυγής ακυρώσεως κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, αφού οποιαδήποτε απόφαση της Επιτροπής που επιβάλλει την απόδοση μιας παράνομης και ασυμβίβαστης με την κοινή αγορά κρατικής ενισχύσεως μπορεί, λόγω ακριβώς του αντικειμένου της, να προξενήσει δυσκολίες στον λήπτη της ενισχύσεως αυτής.

20 Στη συνέχεια η Ελληνική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα προσβάλει δικαιώματα τρίτων, και συγκεκριμένα της Αγροτικής Τράπεζας της Ελλάδας, της ΑΓΝΟ και των γεωργικών συνεταιριστικών οργανώσεων.

21 Συναφώς, επισημαίνεται εκ νέου ότι η προσβολή των δικαιωμάτων όσων θεωρούνται ότι ωφελήθηκαν από ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά κρατικές ενισχύσεις είναι συμφυής προς οποιαδήποτε απόφαση της Επιτροπής που επιβάλλει την απόδοση των ενισχύσεων αυτών και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά, καθαυτή, σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία και ότι δεν χρειάζεται ιδιαίτερη εκτίμηση του σοβαρού και ανεπανόρθωτου χαρακτήρα της συγκεκριμένης προσβολής που ισχυρίζεται ο αιτών ότι υπέστη σε κάθε υπό εξέταση περίπτωση.

22 Εξάλλου, όσον αφορά ειδικότερα την Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδας, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι, κατά την Επιτροπή, το Δημόσιο ασκεί

αποφασιστική επιρροή επί της διοικήσεως της Τράπεζας και ότι η χρησιμοποίηση των πόρων της μπορεί να εξομοιωθεί με μέτρο λαμβανόμενο από το Ελληνικό Δημόσιο. Δεδομένου ότι με την αίτηση αναστολής δεν αμφισβητείται η εκτίμηση αυτή, η Αγροτική Τράπεζα της Ελλάδας δεν μπορεί να θεωρηθεί ως τρίτος. Κατά τα λοιπά, η αιτούσα δεν εξηγεί για ποιο λόγο η εκτέλεση της προσβαλλομένης αποφάσεως θα μπορούσε να προξενήσει σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στην επιχείρηση που χορήγησε, σύμφωνα με την εν λόγω απόφαση, τις ενισχύσεις που πρέπει να αναζητηθούν.

23 Τέλος, ούτε από όσα παραθέτει η Ελληνική Κυβέρνηση σχετικά με την οφειλόμενη στις διατάξεις του εθνικού δικαίου αδυναμία αναζητήσεως των ενισχύσεων μπορεί να συναχθεί η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας, ανεξάρτητα μάλιστα από το ζήτημα του συμβατού των διατάξεων αυτών με τις υποχρεώσεις που υπέχουν συναφώς τα κράτη μέλη από το κοινοτικό δίκαιο.

24 Δεδομένου επομένως ότι η αιτούσα ουδαμώς απέδειξε τους ισχυρισμούς της ως προς την επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας σε περίπτωση εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν αποδείχθηκε επαρκώς κατά νόμο το επείγον της σχετικής αιτήσεως αναστολής.

25 Επίπλέον, διαπιστώνεται ότι η αίτηση αυτή δεν πληροί ούτε τις προϋποθέσεις του άρθρου 83, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, δυνάμει του οποίου η αίτηση πρέπει να προσδιορίζει, μεταξύ άλλων, τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη ζητούμενη αναστολή.

26 Η αιτούσα απλώς παραπέμπει στην προσφυγή ακυρώσεως που έχει ασκήσει κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως και δηλώνει ότι πιθανολογεί την ευδοκίμησή της.

27 Η απλή όμως παραπομπή στο δικόγραφο της προσφυγής περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν θεραπεύει την έλλειψη οποιασδήποτε διασαφη-

νίσεως των ισχυρισμών που παρατίθενται στο δικόγραφο της προσφυγής ακυρώσεως και από τους οποίους προκύπτει ενδεχομένως το εκ πρώτης όψεως βάσιμο της αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως (βλ. συναφώς διάταξη της 10ης Ιουνίου 1988, 152/88 R, Sofrimport κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 2931, σκέψη 12).

28 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η αίτηση αναστολής εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 12 Οκτωβρίου 2000.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

G. C. Rodríguez Iglesias